

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **PhDr. M. K.**,
bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2021,
č. j. 121458/2020/KUSK-OLPPŘ/KLU,

takto:

- I. Žaloba se odmítá v části, ve které žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 26. 2. 2021, č. j. 121458/2020/KUSK-OLPPŘ/KLU, o odvolání žalobce proti usnesení Městského úřadu Slaný ze dne 14. 7. 2020, č. j. MUSLANY/33493/2020/ODSH/29/LN.
- II. Ve zbytku se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 26. 3. 2021, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta jeho odvolání a potvrzena rozhodnutí Městského úřadu Slaný (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 7. 2020, č. j. MUSLANY/33493/2020/ODSH/29/LN a ze dne 28. 7. 2020, č. j. MUSLANY/35832/2020/ODSH/104/LN. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím ze dne 28. 7. 2020 uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 10. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil porušením § 36 odst. 1 písm. b) tohoto zákona tím, že se dne 1. 7. 2019 v 14:48

hodin na 17. km pozemní komunikace D7 ve směru na Prahu jako řidič motorového vozidla tovární značky Mitsubishi, RZ X, na dálnici otáčel a pokračoval dále jízdou v protisměru po této pozemní komunikaci k nejbližšímu nájezdu na ní, kde dálnici opustil. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím ze dne 28. 7. 2020 dále uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil porušením § 41 odst. 8 tohoto zákona tím, že dne 1. 7. 2019 v 14:48 hodin na 17. km pozemní komunikace D7 ve směru na Prahu jako řidič motorového vozidla tovární značky Mitsubishi, RZ X vjel do prostoru, který byl vytvořen pro průjezd vozidel s předností jízdy, přičemž do tohoto prostoru smějí vjet pouze vozidla s právem přednosti jízdy, vozidla správce pozemní komunikace a vozidla sloužící k odstranění následků dopravní nehody nebo překážky provozu na pozemních komunikacích. Za spáchání těchto přestupků správní orgán I. stupně žalobci uložil pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání 6 měsíců od dne nabytí právní moci rozhodnutí.

2. V usnesení ze dne 14. 7. 2020, č. j. MUSLANY/33493/2020/ODSH/29/LN (dále jen „Usnesení“), určil správní orgán I. stupně žalobci lhůtu dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v délce 5 pracovních dnů.
3. Žalobce uvedl, že Usnesení mu stanovilo lhůtu k seznámení se se spisovou dokumentací, a nikoli k vyjádření se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. K tomu poznamenal, že po vydání Usnesení byl správní spis ještě doplňován o další podklady. Žalobce (obviněný) nemohl, s ohledem na výše uvedenou (procesní) nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně, řádně uplatnit (v plné míře) svá zákonná práva v předmětném správním řízení a byl tak neoprávněně krácen na svých zákonných (procesních) právech.
4. Žalobce dále rozporoval i samotnou délku takto stanovené lhůty (pokud by snad tato byla chápána jako lhůta pro možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí), když tato by měla reflektovat složitost věci, rozsah opatřených podkladů, jakož i jiné relevantní skutečnosti, aby měl obviněný dostatek času se s těmito podklady nejen seznámit (tj. měl přístup ke správnímu spisu), ale rovněž i časový prostor se k ním kvalifikovaně).
5. V daném případě je, podle názoru žalobce, nesporné, že takto stanovená lhůta podle § 36 odst. 3 správního řádu (pouhých pěti pracovních dnů) by byla nepřiměřeně krátká, a šlo by bezesporu o nezákonné krácení práv žalobce (obviněného) vyjádřit se k podkladům, a to pro objektivní nemožnost se s poklady reálně seznámit a následně se k ním i vyjádřit. Žalobce k tomu podotýká, že si navíc Usnesení vyzvedl (bylo mu doručeno) ve čtvrtek (16. 7. 2020), těsně před odjezdem na dvoutýdenní dovolenou, kterou již měl dopředu zaplacenou; s ohledem na správním orgánem I. stupně stanovenou lhůtu pěti (5) dnů (viz výrok Usnesení) umocněnou ještě ve vztahu ke stanoveným pracovním dnům, kdy je dle sdělení správního orgánu I. stupně možno nahlédnout do spisu (viz odůvodnění Usnesení, dle kterého je možno nahlížet do spisu pouze v pondělí, středu a čtvrtek), je stanovená lhůta nepřiměřeně krátká nejen ve vztahu k reálnému seznámení se se spisovou dokumentací, natož aby se k jejímu obsahu mohl obviněný (žalobce) i jakkoli vyjádřit.
6. Žalobce musí zmínit také skutečnost, že pokud chtěl správní orgán I. stupně činit výzvu (vyrozumění) podle § 36 odst. 3 správního řádu, nemělo by se z hlediska procesní formy jednat o usnesení dle § 76 odst. 1 správního řádu (rozhodnutí), ale o úkon dle části čtvrté správního řádu.

7. Žalobce dále namítl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně neobsahovalo podpis oprávněné úřední osoby a neobsahovalo ani otisk úředního razítka.
8. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že dne 14. 10. 2019 se žalobce zúčastnil ústního jednání, kde byl seznámen se spisovou dokumentací. Současně byl žalobce poučen, jak o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí, tak o možnosti se k těmto podkladům vyjádřit a navrhopat důkazy a tvrdit skutečnosti, strana čtvrtá protokolu o ústním jednání ze dne 14. 10. 2019, na straně páté potvrzeno podpisem žalobce. Žalovaný je toho názoru, že i když bylo první rozhodnutí ve věci zrušeno, obecné poučení podle zákona stále zůstává rádným poučením o právech obviněného. Stejně poučení obsahuje i oznámení o zahájení přestupkového řízení doručené žalobci vhozením do schránky dne 8. 10. 2019. Dne 16. 7. 2020 byla spisová dokumentace doplněna o úřední záznamy o podání vysvětlení jiných řidičů. Dne 17. 7. 2020 bylo žalobci doručeno usnesení o určení lhůty pro seznámení se se spisovou dokumentací. Lhůta končila dne 23. 7. 2020. Teprve dne 28. 7. 2020 bylo vydáno druhé rozhodnutí ve věci přestupku. Je nesporné, že žalobce měl celkem dvanáct dnů na to, aby se seznámil s podklady pro rozhodnutí, nebo aby požádal o prodloužení lhůty, pokud se nemohl dostavit, nebo aby se k podkladům jakkoliv vyjádřil, když s podstatou již byl seznámen minimálně při ústním jednání dne 14. 10. 2019. V ostatním odkázal na napadené rozhodnutí.
9. Žalobce podal k vyjádření žalovaného stručnou repliku, jež však nepřinesla nové informace nad rámec podané žaloby.

II. Obsah správního spisu

10. Dne 24. 9. 2019 zahájil správní orgán I. stupně se žalobcem řízení o přestupku, vymezeném v bodě 1 rozsudku. Dne 14. 10. 2019 se ve věci konalo ústní jednání za účasti žalobce. Dne 23. 10. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutím, kterým shledal žalobce vinným ze shora uvedených přestupků. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na jehož základě žalovaný toto rozhodnutí zrušil a vrátil věc k novému projednání.
11. Dne 14. 7. 2020 vydal správní orgán I. stupně Usnesení, v němž *„určuje lhůtu pro možnost seznámení se se spisovou dokumentací ve smyslu ust. § 36 odst. 3 z.č. 500/2004 Sb pět pracovních dnů od doručení tohoto usnesení“*. V odůvodnění tohoto usnesení rovněž uvedl úřední hodiny s tím, že po předchozí domluvě lze provést seznámení se s podklady i mimo úřední hodiny. Dále uvedl, že spisový materiál byl doplněn o úřední záznamy policistů, kteří se v rozhodný den podíleli na likvidaci dopravní nehody. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 16. 7. 2020.
12. Dne 16. 7. 2020 byl spis doplněn o několik dalších úředních záznamů – výpovědí osob, které se nacházely v obdobné situaci jako žalobce.
13. Dne 28. 7. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobce vinným z přestupků uvedených v bodě 1 rozsudku. Proti tomuto rozhodnutí i proti Usnesení podal žalobce odvolání, která žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. V odůvodnění uvedl, že v případě absence otisku razítka, shodně jako podpisu oprávněné úřední osoby by byl důvod pro zrušení rozhodnutí, pokud by toto pochybení vrhalo pochybnost na to, kdo předmětné rozhodnutí vydal, což však vdaném případě nenastalo, když jak ze záhlaví předmětného rozhodnutí, tak z uvedeného na jeho konci *„Bc. L. N., Vedoucí úseku přestupků a registru řidičů“*, bylo naopak zcela zřejmé, že se jedná právě o rozhodnutí

správního orgánu I. stupně. Rovněž uvedl, že správní orgán I. stupně práva žalobce nijak neporušil.

III. Posouzení věci krajským soudem

14. Soud se nejprve zabýval tím, zda lze žalobu věcně projednat. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak zčásti není, neboť nejsou zcela splněny zákonem stanovené podmínky pro řízení o žalobě a tento nedostatek je neodstranitelný.
15. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu je podle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřípustná tehdy, *„domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno“*. Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
16. Podaná žaloba směřuje proti napadenému rozhodnutí jako celku. Napadeným rozhodnutím bylo nicméně rozhodnuto o odvolání proti dvěma úkonům správního orgánu I. stupně – proti rozhodnutí ve věci samé a proti Usnesení. Právě Usnesení, jímž byla žalobci stanovena lhůta dle § 36 odst. 3 správního řádu, je úkonem, který pouze upravuje vedení řízení ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s.
17. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřípustný. Protože žalobce podal žalobu také proti úkonu žalovaného, který je ze soudního přezkumu podle § 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. c) s. ř. s. vyloučen, postupoval soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a žalobu v této části odmítl. Nad rámec výše uvedeného soud dodává, že částečným odmítnutím žaloby není žalobce na svých právech žádným způsobem zkrácen, neboť případnou nezákonnost Usnesení lze zohlednit v rámci soudního přezkumu rozhodnutí ve věci samé, přičemž příslušné žalobní námitky soud vypořádal níže.
18. Soud ověřil, že žaloba (v části v níž směřuje proti zamítnutí odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci samé) byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz).
19. V projednávané věci žalobce dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí z následujících důvodů: 1) nebyl vyzván k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, 2) i pokud by vyzván byl, poskytnutá lhůta byla nepřiměřeně krátká a 3) rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nezákonné či nicotné pro absenci otisku úředního razítka a podpisu oprávněné úřední osoby na stejnopisu doručeném žalobci.
20. Pokud jde o první důvod, soud dospěl k závěru, že žalobce vyzván dle § 36 odst. 3 správního řádu byl. Usnesení ze dne 14. 7. 2020 jednoznačně uvádí odkaz na § 36 odst. 3 správního řádu ve svém výroku. Skutečnost, že je ve výroku uvedeno, že jde o „seznámení se se spisovou dokumentací“ a nikoli rovněž o „možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí“, nic nemění na tom, že se jednalo rovněž o poskytnutí možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, jak vyplývá právě

z jednoznačného uvedení odkazu na relevantní ustanovení správního řádu. Přitom výše řečenému nebrání to, že v den doručení výzvy žalobci byl správní spis ještě doplněn o další listiny. Jakkoliv tento postup obecně není žádoucí (správní orgán by měl nejprve podklady shromáždit a pak teprve vyzývat dle § 36 odst. 3 správního řádu), v projednávané věci nebyl tímto postupem žalobce nijak zkrácen na svých právech, jelikož v den, kdy mu byla výzva doručena, byl již spisový materiál kompletní a mohl se s ním tedy seznámit a vyjádřit se k němu v jeho úplnosti. Rovněž soud dodává, že z hlediska správního řádu není podstatné, je-li výzva dle § 36 odst. 3 správního řádu realizována formou usnesení, či jinak. Žalobce zvolenou formou zcela jistě na svých právech nijak zkrácen nebyl. Námitka není důvodná.

21. Pokud jde o druhý důvod, pak soud konstatuje, že přiměřenost délky lhůty nelze posuzovat obecně a absolutně, ale vždy s přihlédnutím k okolnostem konkrétní věci. V projednávané věci se délka 5 pracovních dnů sama o sobě nejeví jako nepřiměřená vzhledem k nevelkému množství materiálu, o které byl spis po zrušení prvního rozhodnutí správního orgánu I. stupně doplněn. Navíc žalobci nic nebránilo požádat (např. z důvodu plánované dovolené) o prodloužení této lhůty (což neučinil), nebo vyjádření k podkladům rozhodnutí zaslat i později do vydání rozhodnutí ve věci samé – správní orgán je povinen přihlédnout ke všemu, co obdrží do doby vydání svého rozhodnutí – správní řád u § 36 odst. 3 koncentrační účinek lhůty neuvádí (srovnej § 112 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, *a contrario*). Argumentace omezenými úředními dny správního orgánu I. stupně není případná, jelikož v Usnesení bylo výslovně uvedeno, že po předchozí domluvě lze seznámení se s podklady realizovat i mimo úřední hodiny. Soud tak shrnuje, že v projednávané věci není jediného důvodu se domnívat, že by délka lhůty byla nepřiměřená a bránila žalobci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Námitka není důvodná.
22. Žalobce konečně namítá absenci otisku úředního razítka a podpisu oprávněné úřední osoby na stejnopisu doručeném žalobci. Soud souhlasí se žalobcem potud, že správní orgán I. stupně skutečně pochybil při doručování svého rozhodnutí žalobci. Nicméně soud ve shodě se žalovaným dodává, že tato vada v projednávané věci neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož nikdy v průběhu řízení nevznikla žádná relevantní pochybnost o tom, který orgán a která oprávněná úřední osoba příslušné rozhodnutí vydaly. Vzhledem k tomu soud konstatuje, že žalobce nebyl uvedeným pochybením na svých právech nijak zkrácen a zdůrazňuje, že ve správním soudnictví mohou být úspěšně namítány pouze takové vady rozhodnutí, jež mohly žalobce nějakým způsobem zkrátit na jeho právech – správní soudnictví je prostředkem ochrany veřejných subjektivních práv, nikoli nástrojem „výchovy“ či obecného dozoru nad činností správních orgánů. Námitka není důvodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji (v části, v níž nebyla odmítnuta) zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 3 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Ve vztahu k odmítnuté části žaloby účastníkům náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. března 2022

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce